

тослава, по-голѣмия Тиховъ сынъ, комуто тя, за да не ѝ отмысти до нявга, сполучила съ лукавото си обхожданіе, да испіе най-послѣ и невиннѣтъ кръвь; нъ провидѣніето, както ще видимъ по-долу, за сичко това чудесно ѝ отмыстило.

П. А какво было това чудесно отмыщеніе?

О. Помежду войводы на царството тогава имало нѣкой си юнакъ Лаханъ *). Той испървѣ былъ овчарь, и послѣ станжалъ войнъ, нъ по своето юначество достигналъ до степена войвода, и толко мѣдъръ, шото умѣлъ да привлече народа, и да го подигне срѣщу царя, който му былъ излѣзълъ вече отъ очи, едно като хромъ, а друго че слабостътъ му била отворила вече пѧть на Татарыти да нападать на царството, гдѣто Лаханъ гы побѣдилъ два три пѧти, и гы изгонилъ съвсѣмъ отъ него, и по тѫж причинѣ ся прославилъ още повече изъ народа и другыти войводы, които ся отдѣляли отъ царя си, и прибѣгвали при него, за да го искатъ за царь.

П. Ами да ли е можялъ тоя юнакъ най-послѣ да достигне до тѣзи честѣ?

О. Царь Тихо, като глѣдалъ, че народътъ го оставилъ, рѣшилъ ся и за послѣденъ пѧть да запази изнемощелѣтъ си коронѣ, та ся качилъ на колесницѣ, и излѣзълъ съ войскѣтъ си срѣчу размирницациты; нъ Лаханъ още въ първото сбиваніе му разбилъ войскѣтъ, и го уловилъ та го заклалъ; а по-голѣмата чистъ отъ

*) Други историци каззватъ за Лахана, когото въ овчарство наричали Кардокувасъ, че билъ много хытъръ. Той испърво събрали на около си една четка юнаци, та съ хайдутство за малко врѣмѧ ся обогатилъ. Послѣ рассказвалъ на пріятелити си, че му ся явивали духове, та му заповѣдували да възстанови бѣлгарското царство; много врѣмѧ никой въ дружинѣтъ му не го вѣрвали, най-послѣ все приниждавани отъ него тѣ си го провѣзгласили за повелителъ. Расчулъ си, че настаняло въ Бѣлгаріѣ новъ царь тогава, и отъ денъ на денъ все повече войни ся прибирали при него, и Лаханъ единъ денъ си хвърлилъ хайдушкити дрехи, та ся показалъ въ богато царско облѣкло и запасанъ съ сабѣ.